

ret (§ 4, jfr. §§ 6 og 7), eller om vedkommende Personer ikke uden nævneværdig Ulempe kan henvises til at søge sig naturaliserede paa sædvanlig Maade (§ 5). Men baade fra norsk og svensk Side har man bestemt hævdet, at Mangelen af enhver Regel om automatisk Generhvervelse af Statsborgerret i Norge og Sverige vilde føles som et stort Savn. Den danske Delegerede mente da at kunne slutte sig til disse Regler, ikke blot for Retsenhedens Skyld, men ogsaa fordi de i sig selv kan have deres gode Sider ved hos Udvandrere og deres Børn at styrke de Baand, som knytter dem til deres gamle Hjem.

§ 5.

Paragraffen stemmer med Reglen i Loven af 1898 § 4, jfr. § 9, 2det Stk. Dog vil efter Lovforslaget gifte Børn ikke erhverve dansk Indfødsret som Følge af Faderens eller Moderens Naturalisation; denne Regel, der formentlig for Døtres Vedkommende stemmer med nugældende Ret, vil altsaa efter Lovforslaget ogsaa gælde for gifte Sønner af dem, der optages paa en af de aarlige Indfødsretslove; da Forudsætningen imidlertid er, at den paagældende ikke har fyldt sit 19de Aar, vil Ændringen ikke have større Betydning. Medens Forholdet til de aarlige Indfødsretslove iøvrigt ikke blev drøftet ved de stedfundne skandinaviske Forhandlinger, blev der dog fra de norske og svenske Delegeredes Side fremsat Ønske om, at dette Punkt blev ordnet i Overensstemmelse med Lovforslagenes øvrige Bestemmelser af lignende Karakter.

§§ 6 og 7.

I § 6 er givet Regler om, under hvilke Betingelser en Mands Erhvervelse af dansk Indfødsret i Henhold til §§ 2 og 4 medfører, at ogsaa Hustru og Ægtebørn erhverver dansk Indfødsret, og § 7 lader de samme Regler være gældende i Forholdet mellem en Enke og hendes Ægtebarn, samt — med visse Modifikationer — i Forholdet mellem en Moder og hendes udenfor Ægteskab fødte Barn og i Forholdet mellem fraskilt eller frasepareret Hustru og Ægtebarn.

Disse Regler, om hvilke der paa Mødet i Kristiania opnaaedes Enighed mellem de skandinaviske Delegerede, væsentlig paa Grundlag af det svenske Udkast af November 1921, har deres største praktiske Betydning i Forhold til Lovforslagets § 4. I Forhold til Lovforslagets § 2 vil de ikke have større praktisk Betydning paa Grund-

af den lave Aldersgrænse for paagældende Hustrus Ægtemand eller for det paagældende Barns Fader eller Moder (det fyldte 19de Aar). I Forhold til § 2, 2det Stk., i Lov 1898 sker der den Ændring, at den af en Mand erhvervede Indfødsret kun tilkommer hans Hustru og ægte Børn under visse Betingelser i Henseende til disses Bopæl. Større praktisk Betydning har denne Ændring ikke.

§ 8.

Disse Lovforslagets Hovedbestemmelser om *Fortabelse* af dansk Indfødsret fremtræder i Forhold til de skandinaviske Udkast af November 1921 i stærkt simplificeret Skikkelse.

Følgende Eksempler vil kunne oplyse Paragraffens Konsekvenser i det praktiske Liv, hvilke formentlig vil erkendes at stemme med Billighed:

1) Hvis en dansk Kvinde gifter sig med en fremmed Statsborger, men efter det fremmede Lands Love ikke bliver delagtig i Mandens Statsborgerret, bevarer hun sin danske Indfødsret; ligesaa, hvis hun gifter sig med en Mand, der ikke har Statsborgerret i noget Land.

2) Hvis en dansk Kvinde ægter en fremmed Mand og derved efter det fremmede Lands Love faar Statsborgerret i Mandens Hjemland, bevarer hun sin danske Indfødsret og deraf følgende Valgret samt Ret til at beklæde Embede m. v., saalænge hun forbliver boende i Danmark.

3) Hvis en dansk Mand, der bor i Danmark, skulde blive naturaliseret af en fremmed Magt f. Eks., fordi han har overtaget et Hverv som Handelsdelegeret eller deslige for denne Magt, bliver han ved med at have dansk Indfødsret med de dertil knyttede statsborgerlige Forpligtelser, medmindre han enten fraflytter Danmark eller bliver løst af sit statsborgerlige Forhold til Danmark i Henhold til Forslagets § 10.

4) Hvis en dansk Mand rejser til Udlandet, hvor han lader sig naturalisere, medens han lader Kone og Børn tilbage her i Landet, bevarer disse deres Indfødsret, saalænge de bor her i Landet.

I mange af disse Tilfælde opstaar der ganske vist dobbelt Statsborgerret, men saalænge den paagældende bor her i Riget, kan man vente at kunne hævde den danske Statsborgerret som afgørende.

Lovforslaget vil medføre betydningsfulde Ændringer i de efter Lov 1898 gældende Regler, navnlig for *Hustruers* Vedkommende.